

Kamínek

Časopis žáků ZŠ Kamenická

5/2010

Motto:

... užít si a přežít (i se sádrou)!

Toto číslo si můžete výjimečně objednat
a zakoupit za symbolických 5 Kč!

Objednávky u p.uč.Skálové

Z Krkonošského deníčku

červen 2010

Náš milý KRKONOŠSKÝ DENÍČKU,
Po čtyřhodinové cestě z Děčína do Malé Úpy jsme konečně dorazili do Malé Úpy do penzionu Družba. Za nepříznivého počasí jsme vystoupili z luxusní plechovky na kolečkách a vykulovali jsme tašky. Po čekání v penzionu Hořec jsme se šli konečně ubytovat do Družby. K večeru jsme byli rozděleni do pěti skupin (Krkonošovy ženy jedou!!) a plnili první úkoly, které nám zadal náš VVP (vedoucí - vychovatel Petr).

SHRNUTÍ DNE

nikdo se nepoz-
vracel ze sprch
a WC

příjezd v celku

jídlo je k jídlu

fajn kolektiv

počasí na dvě věci
(opalování to vážně
nebude...)

venku to vypadá nadějně, až na
déšť...

stále ještě prší....

pořád prší....

červen 2010

Náš milý KRAKONOŠSKÝ DENÍČKU, Nerad tě ruším, ale mám pro tebe super novinku – PRŠÍ! Ráno po snídani jsme se nasáčkovali do svých učeben a začalo (m)učení. Odpoledne nás vychovatelé (včetně VVP) vzali na výšlap na Soví sedlo. Jen Krakonošovy ženy zaujaly vedení a bez slitování natrhly Sovímu sedlu.... (samozřejmě vlasy) Kupodivu jsme se vrátili se všemi končetinami i hlavami. Byli jsme si ce „trošičku“ promáčení, ale to „vůbec“ nevadilo.

SHRNUTÍ DNE

vyspinkali jsme se dorůžova

prší....

získali jsme hodně bodů díky jedné ženě (Petr Bárta)

mokro....

červen 2010

Náš milý KRAKONOŠSKÝ DENÍČKU (zase), Dnes konečně vysvitlo sluníčko. Během vyučování se většina z nás dostala na čerstvý krkonošský vzduch. Jelikož počasí vydrželo po celý den, odpoledne nás vychovatel vytáhli na hřiště. Dali jsme si zahřívací hry a poté šly holky hrát vybíjenou a kluci fotbal. Večer byla třískotéka (kterou si mimochodem užili vychovatelé asi víc než my) ,kde holky sbíraly body.

SHRNUTÍ DNE

svítí sluníčko
(tj. NEPRŠÍ!)

při vybíjené (a
fotbalu) nikdo
nepřišel o hlavu

musíme se učit...

zítra „hurá“ na
Sněžku

červen 2010

Náš milý KRAKONOŠSKÝ DENÍČKU,
Dnes se šlo na Sněžku. Někteří měli energie na rozdávání, jiní umírali už po dvou (kilo) metrech. Okolo desáté hodiny jsme se vyškrábali na horskou chatu Jelenku. Zde jsme si odpočinuli, nasvačili se a šli o kopec dál. Cesta byla samá břídlíce. Okolo poledne jsme dorazili (ve zdraví) na nejvyšší vrchol ČR- na Sněžku (1602 m.n.m.). Prohlédli jsme si ji, nasvačili se, nakoupili a přečetli si o ní pár zajímavostí (samozřejmě v polštině). Po hodině na Sněžce jsme seběhli kopec do Děčína. Tedy do Děčínské boudy. Poté jsme sešli a vyšli pár kopců, až jsme konečně dorazili do restaurace U Kostela. Zde jsme hodinu a půl pobyli, doplnili zásoby a nabrali další síly. Kolem páté hodiny jsme chytli poslední dech a dorazili zpět do Družby.

SHRnutí DNE

došli jsme na místo určení

fotka s Krakonošem na Sněžce byla drahá

máme to za sebou

jsme spáleni

červen 2010

Ahóóój náš KRAKONOŠSKÝ DENÍČKU:
Dnes odpoledne jsme šli hrát šipkovanou (nebo co to bylo). Po skupinkách jsme se vydali plnit zapeklité úkoly (viz. shrnutí dne) Po cestě se k nám připojila paní učitelka Skálová, které velmi děkujeme za výpomoc s jedním z úkolů. Domů jsme se přivalili před šestou hodinou. Tentýž večer jsme se dozvěděli výsledky. KRAKONOŠOVY ŽENY STÁLE VE VEDENÍ !

SHRUTÍ DNE

Úkoly

1. Hledání rozdílů na dvou domech.
2. Co si představím pod slovem příroda.
3. Pletení věnečků.
4. Stavení kamenných věží.
5. Figurky.
6. Kresba kostela sv. Petra a Pavla.
7. Skipasy.
8. Házení šišek.
9. Nejoriginálnější foto.
10. Švihadla.

červen 2010

Ahojky, to jsme zase my.

Kolem třetí hodiny nás, Krakonošovy ženy, rozdělili a šlo se do klubovny hrát. Turnaje byly supernapínavé. Šachy, dáma, prší, autobus a žolíky. Všechny kategorie byly obsazené profíky a i přes to jsme dopadli lehce katastrofálně (ale vážně jen lehce).

červen 2010

Ahoj KRKONOŠSKÝ DENÍČKU,

Dnes jsme odfrčeli do Dvora Králové. Kdo by to byl řekl, že v zoologické zahradě bude tolik zvířat?! Do jedné hodiny jsme měli rozchod, pěkně jsme si ZOO prošli a pak jsme se všichni sešli na určeném místě v určenou hodinu (ZÁZRAK!). Poté se šlo na SAFARI. Ze zvířat v Safari se mám nejvíce líbil pan průvodce a vodušky. Do tří hodin byl rozchod a pak Hurá domů.

SHRNU TÍ DNE

den bez učení

celkově i den byl povedený

dusno, hic, teplo

mňam svačinka

červen 2010

Náš milý KRKONOŠSKÝ DENÍČKU, dnes dopoledne šla většina lidí tahat do lesa dřevo na večerní ohýnek. Až do oběda jsme hráli na hřišti vybíjenou a fotbal o body. Proti panu Novákovi a panu Tomsovi nastoupilo ve fotbale mnoho odvážných dvojic, avšak nikdo z nich potřebné body nezískal, naopak ve vybíjené se za dařilo. Pan učitel Stejskal si šel nejednou odpočinout mimo pole. Odpoledne jsme se rozdělili na pět skupin a snažili se urvat taky nějaký ten bodík. Malovalo se, skládaly se puzzle, přetahovalo se, hrál se petanque a kris-kros. Následovala skupinková hodina volna (většina z nás složila kosti do trávy), a pak hurá na štafetu.

Krakonošova chvílka poezie

Cesta kolem Krkonoš

Ahoj, ahoj počasí
první dva dny slunce nesvítlí
Potom se slunce rozsvítí,
Sněžka se zdálky rozjasní.

Dále jsme se na Sněžku vydali,
v půlce cesty jsme už nemohli.
Hospůdka tam byla malá,
ale byla pěkně drahá.

Jedna Cola za tři pětky
Reno nastartoval motorky.
Bobby na něj z dálky volá
„Reno, vem mě na zadní kola“.

Na hřišti u kostela,
fotbálek jsme hráli.
Svatý Petr nám fandil,
moc dobře jsme nedopadli.

Svatba se tam konala,
nevěsta byla překrásná.
Kytku dozadu hodila,
další nevěsta se našla.

Neruda-Prokúpek-Nguyen

Lesní doupě

V Horní Malé Úpě,
stojí staré lesní doupě.
Na Sněžku lezeme jako voli,
pak nás celý den nohy bolí.

Chodíme do přírody,
hrajeme hry, pleteme
věnečky a občas sklouznou
do vody i suché botičky.

Slunce svítí, teplo je,
to se Krakonoš poměje.
S Pájou to tu super je,
na diskotéce to vždy rozjede.

Za horami kopce jsou
a na kopcích se krávy pasou.
Z výletů nás bolí nožky a
některým smrdí i ponožky.

Občas sportujeme, je to zábava
někdy upadneme
a záda jsou špinavá.

Gumídci odjíždějí domů
z tohoto lesního domu.
Přijíždějí ke škole,
velká škoda to je.

Tereza Slavíková, Kristýna Kokošková, Patrik Míka

...užít si a přežít (i se sádrou)!

Výlet do Krkonoš

Krakonoš je lesů pán,
své hory, stromy, lesní zvěř,
hlídá o sto šest.

Zima, déšť a fujavice,
nic ho nepřekvapí více.
Když nazuje své boty,
zaspívá i ty nejvyšší noty.

Před sluncem ho ochrání,
velký klobouk parádní.
Slunce svítí nad hlavou,
Kuba si hraje s Andulou.

Holky se venku opalují,
zato kluci se před nimi předvádějí.
Když jsme sešly ze Sněžky,
bolely nás nožky.

*Martin Zavadilová , Maruška Vitková ,
Simona Hrušková*

ŠVP

Všude jsou jen krásné louky,
všude lítaj mouchy.

Máme dobrou náladu,
skládáme tu baladu,
David, Dáda, Dáduška,
zlomili si prstíček.

Snad už si nic nezlomí,
ten prstíček je bolavý.
Když jsme šli na Sněžku pěšky
bolely nás nožky.
Závidíme pavoukům
ty maj nohou haba kuk.

Sportujeme tolik,
až nás bolejí nohy.
Hrajeme tu vybiku
a posloucháme muziku.

Krkonošská...

Z autobusu vyskáčeme,
pěkně to tu klouže,
už tu měsíc pěkně leje,
jsou tu velké louže.

Počasí nás dosti štvalo,
ty dny se nám nic nechtělo.
náhle přišel další šok,
když jsme vlezli na záchod.

Na Sněžku se vyškrábeme,
chvilku si odpočineme.
Sotva se najíme,
hned zase půjdeme.

Do chaty jsme přišli mrtví,
večeři jsme snědli.
Rychle jsme se vykoukali,
do postele lehli.

*Hatlapatka, Bulvová, Urbánková,
Hajdinová.*

V Krkonoších

V Krkonoších jíme, spíme
Jednu dívku milujeme
Vedoucí jsou bomba
jako moje plomba

Naši kamarádi rádi mají
krkonošské cestování.
Na velikém kopci byla Sněžka
Vypadala jako pleška.

Učitelské akce
má rád taky Matzke.
Paní učitelka Skálová
Je tak tuze zábavná

Sluníčko jen svítí, svítí,
na uších mi roste kvítí.

A Lenička Kalmová
Já tu křičím tramtadáááá!

Krkonoše máme rádi,
diskutujeme s kamarády.
Těšíme se na zpět domů,
navštívíme kousek čistého záchodu.

Máme rádi Krkonošský vzduch
když přijedeme do Děčína, je tam puch!
Nestraší tam Lenky duch.
Navíc je tam hodně much a
nashledanou ,ať jste fuk!

*David Strnad
Martin Němec
Daniel Musich*

Škola v Krkonoších

Do Krkonoš přijeli jsme ,učení přivezli,
hodně žáků navezli.
Krkonoše to jsou hory,
Krkonoš se na nás zlobí, že odpadky si všude hová.
Na sport dobrý Medek je, v tanci je však o krok zpět.

Janek s Matzkem ti si hová ,
že za nimi kamarádi chodí,
Chodí za nimi Bárta s Kubou ,
vždycky s otevřenou pusou.

Sněžka je v Krkonoších největší,
ale cesta je tam nejdlejší.
Z Malé Úpy vyšli jsme, krásnou krajinu našli jsme.
Pak došli jsme na vrchol Sněžky a usmívaly se na nás
Česky.

Zábava tam velká byla , škola v přírodě je přece prima.

*Jakub Schon
Daniel Medek*

Krkonošská próza aneb vzhůru nahoru a dolů

Upocená Sněžka

Naše dlóóóuhá cesta na Sněžku začala v 9h. Hned na začátku všichni dostali balíčky se svačinou a většina dětí se do nich hned s chutí zakousla. Všechno bylo pod vedením Nowčuse a jak jinak – nevěděli jsme, kam jít! Nakonec se zbytek učitelů dohodl, že se vydáme cestou nahoru, jakoby směrem k hřišti, na které si chodíme zahrát různé hry. Za chvíli jsme zalezli do lesa, kde byla mokrá cesta ještě z předchozího dne, kdy přelo. O nějaký ten kus cesty dál jsme dorazili k horské chatě Jelence, kde jsme zjistili, že Chmelík, Strnad, Neruda a další nejmenované osoby šly napřed, zatímco my svačili na louce. Po zjištění, kde se nacházejí, jsme sebrali všichni své batohy a pokračovali za nimi, abychom nebyli moc pozadu. Ta kamenitá cesta na vrchol Sněžky byla zdrcující a sluníčko nás opékalo jako prasátka na grilu. Když jsme došli na Sněžku, dostali všichni půl hodiny rozchod a pak byl sraz opět na stejném místě. Jenže to by nebyli naši učitelé, aby jednou přišli včas, a tak měli patnáctiminutové zpoždění. Nazpátek jsme šli opět kamenitou cestou, ale šlo se mnohem lépe. Jenco byl na obzoru náš penzion, všichni už se radovali, jak se natáhnou do postele a budou odpočívat.

Sněžka (polsky Śnieżka, německy Schneekoppe) je se svými 1602 m n. m. nejvyšší horou Hraničního (Slezského) hřebenu Krkonoš, Sudet, Čech i celého Česka a celého Slezska.
Zdroj: wikipedia

Benešová, Stará, Šohajová, Holfeldová

Cesta na nejvyšší bod ČR

Bylo-nebylo asi 60 dětí a 5 učitelů. Ti se vydali na Sněžku. Cesta začala po snídani kolem deváté hodiny ráno. Cestou, necestou, polem, nepolem, směrem za Sněžkou, velkým krpálem... Tělo zpocené, nohy bolavé, ale přesto šlapeme. Slunce svítá, voní kvítí, po cestě je spousta dětí. Milan utek, Nero s ním, skoro už je nevidím. A my dál tu sedíme, na nebe se díváme, oni dále zdrhají a vesele mávají. Troška schodů už jen zbývá, Krakonoš se shora dívá, je to dědek fousatý, kabát má až na paty. Sněžku už jsme zdolali, Krakonoše zmlátili a teď před ním zdrháme, dole už se válíme. Dole jsme krávy potkali, všichni na záchod chvátali a po vykonané potřebě, táhli jsme si to ke Družbě. Cestou jsme ještě na učitele čekali, chvílemi jsme je viděli, zase jsme jim utekli a o ně se nezajímali. Ke konci jsme se u kostela stavili, ale stejně tam svatbu slavili. Vyčerpaní jsme si lehli na trávu, ti zdatnější se dostali i do krámu, nakonec jsme se napili, batohy jsme sbalili a v cestě dál pokračovali. Vyčerpaní v penzionu lehli jsme si na postel, díru jsme si vykopali a zahrabali se pod zem. Teď už se jen smějeme a v pokojích šunky si válíme.

Je to významná dominanta východní části Krkonoš. Přes vrchol Sněžky prochází česko-polská hranice.

Desenská, Chvojka, Chmelík

Cesta na Sněžku

Je devět hodin ráno, slunce svítí a my se v čele s našimi učiteli vypravujeme na naši nejvyšší horu České republiky- Sněžku.

Vyšli jsme kopec a zamířili do Krkonošského národního parku. Z lesní cesty se stala silnice, která vedla až k boudě s názvem Jelenka, u které následovala přestávka. Po pár minutách odpočívání páni učitelé zjistili, že nám chybí čtyři žáci. Naštěstí jsme měli kontakt na jednoho z našich ztracených kamarádů. Šťastné setkání nastalo po necelé půl hodině cesty. Po dlouhém, namáhavém chození nahoru a dolů konečně vyšel každý až na Sněžku. Všichni se radovali, že už jsme tu! Cesta zpět byla lepší a navíc s hodinovou přestávkou u kostela.

Vrcholek hory je skalnatý a má rozlohu okolo 120 000 m². Jelikož je Sněžka nejvyšší hora v širokém okolí, je z vrcholku rozsáhlý panoramatický pohled do širokého okolí.[1] Vrcholek slouží jako častý turistický cíl a pro jeho dosažení je možné využít celou řadu turistických cest a to jak pěších, cyklistických tak i běžkových.

*Daniela Kosková
Lucie Dvořáková
Veronika Andršová*

Cesta na Sněžku

Šli jsme za krásného letního počasí. Vycházeli jsme z boudy Družba a cíl byla Sněžka. Čekalo nás 7km na nejvyšší bod České republiky. Šli jsme hezkým lesem, ale do prudkého kopce. Bylo krásné počasí, ale kamenitá cesta. Když jsme sešli kopec, tak nás čekal prudší. Po chvíli jsme vyšli kopec a tam jsme zahlídli boudu Jelenka, kde jsme poseděli a občerstvili jsme se. Strnad, Chmelík a Neruda se ztratili. Po chvíli jsme zjistili, že je s nimi i Medek, a že jsou skoro na Sněžce. Vycházeli jsme dlouhé schody, které lemovaly malé stromky a poté jsme šli velký a velký kopec na horu Sněžku. Nahoře stála meteorologická stanice, která vypadala jako UFO. Vyhlídka na Krkonoše a část Polska. Pak jsme šli okolo lanovek, ale po příšerných schodech z kopce, pak jsme došli k rozcestí a šli jsme k Děčínské boudě a tam jsme uviděli krávy. Dali jsme si pauzu a po chvíli jsme odcházeli. Před námi byl velký kopec dolů, byl asi jeden kilometr. Poté jsme šli dolů a tam nás čekal další kopec. Došli jsme až ke kostelu sv. Petra a Pavla. Odtamtud se šlo do boudy Družba. Dohromady jsme šli přibližně 21 kilometrů.

Lukáš Hipsch, Petr Bárta.

Název Sněžka pochází z 19. století, je odvozen od pojmenování Sněžná – jako „sněhem pokrytá“. První český název byl Pahrbek Sněžný, pak Sněžovka, od roku 1823 pak definitivně Sněžka.

Sněžka

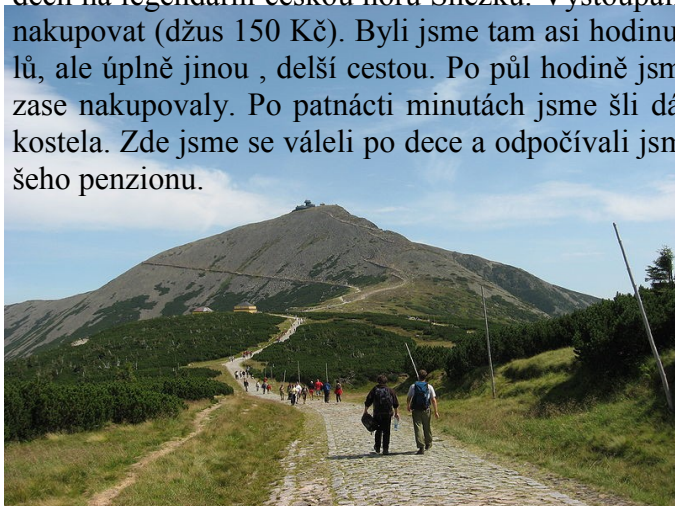
Přibližně v 9:00 jsme vyrazili na horu jménem Sněžka. Byla to obtížná cesta-šli jsme přes roviny, hory, údolí, lesy, skály a jiné podobné útvary. Brzo jsme se rozdělili podle fyzické zdatnosti a jen občas bylo slyšet volání učitele, ale nakonec jsme se sešli na nucenou přestávku u boudy Jelenky. Učitelé vesele popíjeli pivo. Bohužel ve zmatku euforie se ztratili 4 žáci, kteří se rozhodli zdolat Sněžku sami. Díky svižnému tempu paní učitelky Havlíčkové byli uprchlíci v rekordním čase dopadeni a zadrženi. Další trasa na Sněžku už probíhala bez větších potíží a nakonec jsme se sešli na nejvyšším bodě České republiky živí a šťastní. Ze Sněžky byl nádherný výhled na sousední Polsko, Česko a dokonce jsme viděli i televizní vysílač Černá hora. Cestou zpátky jsme šli okruhem a vychutnávali si přírodu Krkonošského národního parku. Při našem putování po Krkonoších jsme také zastavili v boudě Děčínské, kde jsme se občerstvili a také v boudě u Růžovky. V 17:00 bylo dokonáno a většina výletníků dorazila do chaty Družba. Den se nám vyvedl, protože bylo krásné počasí a budeme na něj v dobré ještě dlouho vzpomínat.

Bohumil Fiala, Ondra Lhoták, Patrik Jaroši, Radim Jakubec

Výstup na horu Sněžku

V sobotu 5.6. jsme se vydali na nejvyšší horu České republiky. Oblékli jsme se jako na severní pól, ale nepotřebovali jsme to. Pension nás vybavil ohromnou svačinou (dva chleby a baby pitíčko) a šli jsme. Byla to dlouhá cesta, než jsme se dostali k samotné hoře. Potili jsme se jako vrata od chlěva, a tak jsme si dali přestávku. Zastavili jsme u restaurace Jelenka a začali jsme se krmit. Ohromná svačina nás zasytila asi na dvě minuty a znovu byly slyšet hladové žaludky. Některé děti začaly skučet kvůli puchýřnatým nohám. Pan učitel Novák strašně hnal, takže jsme byli po chvíli unavení. Konečně jsme stoupali po kamenných schodech na legendární českou horu Sněžku. Vystoupali jsme na Sněžku a hromada hladových dětí se rozběhla nakupovat (džus 150 Kč). Byli jsme tam asi hodinu a pan učitel Novák už zase hnal dolů. Klesali jsme dolů, ale úplně jinou, delší cestou. Po půl hodině jsme se zase zastavili u Děčínské boudy, kde hladové děti zase nakupovaly. Po patnácti minutách jsme šli dál. Zastavili jsme se až po hodině u Petrova a Pavlova kostela. Zde jsme se váleli po dece a odpočívali jsme. Po páté hodině jsme se sebrali a šli jsme zpět do našeho penzionu.

Tomáš Máša, Martin Srb, Tomáš Suchý

Průměrná celoroční teplota na povrchu hory se pohybuje pouze okolo 0,2 °C.

Nechutně dlouhá cesta na Sněžku

Kolem deváté hodiny vyráží naše skupina dlouhé putování za Sněžkou. Cesta do kopce a z kopce nebrala konce a až po jedné hodině cesty jsme si konečně udělali přestávku u hezké chaty Jelenky. Ti hloupější z nás ovšem pokračovali dál a jejich hledání nám příjemně prodloužilo zastávku. Dále nás čekala „NEBEZPEČNÁ CESTA“ A HRANICE Krkonošského národního parku. Poté jsme poprvé viděli Sněžku a obří kopec, který nás ještě čeká. Vystupování na už zmiňovaný kopec nebylo tak hrozné, ale museli jsme si dát mnoho přestávek, abychom byli vůbec schopni ho zdolat. Na Sněžce jsme měli pár minut rozchod abychom si mohli koupit pohledy a jiné suvenýry. Poté, co jsme udělali společné foto, jsme se vypravili na ještě delší cestu domů. Cesta byla zpočátku strmá, ale později se narovnal a chvíli se šlo opravdu dobře. Jenže následoval ještě strmější kopec obzvláště náročný na nohy. Další přestávka po strmém kopci byla krátká, ale stačilo vyjít druhou Sněžku a byli jsme u kostela sv.Petra a Pavla, kde byla přestávka podstatně delší. Rozdělení do dvou skupin jsme se vydali do hotelu.

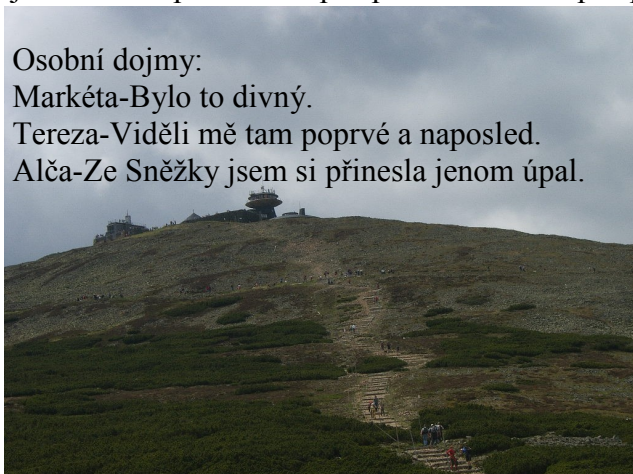
Zkrácená verze - Šli jsme do kopce z kopce, do kopce z kopce, do kopce a byli jsme na Sněžce. Potom jsme šli z kopce a do kopce pak dlouho z kopce pak zase do kopce a byli jsme doma.

Osobní dojmy:

Markéta-Bylo to divný.

Tereza-Viděli mě tam poprvé a naposled.

Alča-Ze Sněžky jsem si přinesla jenom úpal.

T.Desová, M.Kánská, A.Košková